

3. Україна у вимірі економіки знань / [В. М. Геєць, В. П. Александрова, Ю. М. Бажал, Д. П. Богиня, А. М. Гуржій]; Ін-т економіка та прогнозування НАН України. — К.: Основа, 2006. — 588 с.

4. Эдвинсон Л., Мелоун М. Интеллектуальный капитал. Определение истинной стоимости компании / Новая постиндустриальная волна на Западе. Антология [Текст] / Под ред. В. Л. Иноземцева. — М.: Academia, 1999. — 108 с.

Пудлик Н. Ю.,

*студентка 2 курсу Інституту прокуратури і слідства,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

Сільське господарство — одна з найдавніших, найважливіших і найбільш ризикованих галузей економіки. В Україні на нього покладено завдання дедалі повніше забезпечувати внутрішні потреби країни в сировині і продовольстві та нарощувати відповідні експортні можливості. За належних інвестицій аграрний потенціал України може досягти рівня, достатнього для того, щоб нагодувати більш як половину населення Європи. Проте на даний момент не існує чіткої та злагодженої політики щодо використання наявних можливостей та виведення даної галузі на належний рівень. Над даною проблематикою працювали такі вітчизняні дослідники як: О. В. Березін, В. Я. Месель-Веселяк, П. Т. Саблук, А. Д. Шеремета, В. В. Юрчишин та багато інших [1].

Серед основних проблем, які існують у вітчизняному сільському господарстві виділяють такі:

1. Техніко-технологічна база України в сільському господарстві є дуже застарілою і працює ще з радянських часів. Зношеність технологічного устаткування досягає 70-80 %, його середній вік — 30-35 років.

2. Відбувається процес «старіння» кадрів. Молоде покоління все частіше іммігрує у інші країни, через що частина кваліфікованих конструкторських, інженерно-технічних і робочих кадрів вважається втраченою.

3. Зниження родючості ґрунтів і зростанні їх ерозії, внаслідок недотримання науково обґрунтованої системи сівозміни. Ґрунти не підтримуються добривами та іншими корисними елементами.

4. Через розвиненість корупції, хабарництва, нестабільність політичної та економічної ситуації в країні, недостатній розвиток фінансової системи держави та труднощі в роботі із вітчизняними партнерами, потік іноземних інвестицій, а особливо в сільському господарстві низький [2];

5. Слабка державна підтримка розвитку сільськогосподарського промислу, недосконалість податкової і митної політики, прогалина в страхуванні.

Основною причиною відставання галузі є низька інвестиційна привабливість аграрного сектору, хоча в останній час цей процес активізується. Серед основних причин дослідники відзначають: непередбачуваність адміністративного регулювання цін і обмежень експорту; неефективні механізми державної підтримки сільгоспвиробництва, що охоплюють захист внутрішнього ринку від імпорту низькоякісної продукції, систему стандартизації, а також санітарних заходів, систему субсидування та інших фінансових інструментів підтримки [3].

Оскільки дане виробництво має переважно сезонний характер, то нормальне функціонування галузі вимагає раціонального й обґрунтованого співвідношення між власними та запозиченими коштами. Тому зростає необхідність пошуку зовнішніх джерел, найбільш розповсюдженим серед яких є кредити. Банківські позики допомагають розвиватися промисловості, малому підприємству та сільському господарству, але для забезпечення сталого розвитку потрібні передусім середньо– та довгострокові кредити. Короткострокове кредитування розв'язує проблему отримання відповідних ресурсів для проведення польових робіт, а довгострокове є передумовою розширення та оновлення виробничих фондів. Характерною ознакою сучасного стану кредитування сільськогосподарських підприємств України є домінування короткострокових кредитів. За даними Міжнародної фінансової корпорації 77 % сільськогосподарських товаровиробників використовують кредити для закупівлі паливно-мастильних матеріалів, 48 % — на закупівлю засобів захисту рослин 36 % — на придбання посівного матеріалу. Тільки 13 % підприємств використовують кредити на технологічне оновлення виробництва, а 6 % — на його розширення [4].

За обмеженості бюджетних ресурсів виникає необхідність співпраці українських сільськогосподарських підприємств з іноземними інвесторами саме у сфері інвестування модернізації

основних фондів. Не менш важливим зовнішнім джерелом фінансування агроформувань є іноземні інвестиції. Але безпосередньо в сільське господарство вкладається лише 2 % від загального обсягу інвестицій в економіку України. Згідно з Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України» бюджетна підтримка здійснюється на кошти бюджетів усіх рівнів в обсягах, що унеможливають збитковість нормально працюючих господарств. В результаті зроблено висновок, що державна підтримка сільського господарства — це комплекс законодавчо та організаційно визначених довгострокових бюджетних заходів, що об'єктивно необхідні для формування сприятливого конкурентного середовища розвитку галузі. Ці заходи в сукупності з критеріями та умовами їх здійснення формують механізм державної підтримки сільського господарства.

Сучасний стан регіонального розвитку потребує удосконалення всіх складових частин господарського механізму, що містить такі елементи, як інноваційне оновлення, інформаційне забезпечення, виважену інвестиційну політику, екологічну рівновагу та оптимізацію демографічної ситуації.

Отже, стратегічним пріоритетом соціального та економічного розвитку України є підвищення рівня продовольчої безпеки держави на основі нарощування виробництва продуктів харчування, поліпшення їх якості і збалансованості за поживними елементами. Всі перераховані вище проблеми розвитку АПК України повинні спонукати нашу владу до цілеспрямованих та науково обґрунтованих заходів в сфері сільського господарства. Серед них потрібно виділити стабільну державну підтримку виробників, залучення іноземних інвестицій, видачу коротко- та довгострокових кредитів під вигідний господарствам відсоток.

Література

1. Дем'яненко М. Я. Фінансові проблеми формування та розвитку аграрного ринку// Облік і фінанси АПК, 2010.– № 5.– С. 6.
2. Економіка України: навч. посіб. / А. П. Голиков, Н. А. Казакова. — К.:Знання, 2008. — С. — 286.
3. Програма економічних реформ на 2010-2014 рр. «Розвиток сільського господарства й земельна реформа» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL_1.pdf.
4. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua.